

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **Mgr. T. P.**
bytem X

zastoupený Mgr. Petrem Letákem, advokátem
sídlem Sokolovská 695/115b, 186 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 1. 2. 2024, č. j. 018008/2024/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku spočívajícím v překročení nejvyšší povolené rychlosti. V žalobě podané podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vznáší námitky směřující zejména proti správnosti změřené rychlosti vozidla radarovým měřičem Ramer10 C. Soud v tomto

rozsudku níže vysvětlí, že správní orgány se s námitkami řádně a konkrétně vypořádaly.

Průběh správního řízení

2. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Příbram (dále jen „policie“) oznámila dne 27. 12. 2022 Městskému úřadu Dobříš (dále jen „městský úřad“) podezření ze spáchání přestupku žalobcem podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 217/2022 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce měl přestupek spáchat tím, že dne 12. 12. 2022 v 20:36 hodin, na dálnici D4 na 27,9 km, ve směru jízdy Praha – Písek, při řízení motorového vozidla X, RZ: X (dále jen „vozidlo“), překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec o více než 30 km/h. Radarem Ramer10 C byla vozidlu naměřena rychlost 166 km/h, po odečtu tolerance měřícího zařízení 161 km/h.
3. K oznámení přestupku, v němž se žalobce vyjádřil tak, že s naměřenou rychlostí nesouhlasí, protože dodržel zákonný limit, policie přiložila záznam o přestupku z rychloměru Ramer10 C, fotodokumentaci vozidla, ověřovací list č. 066/22 k užitému rychloměru a evidenční kartu řidiče (žalobce).
4. Městský úřad rozhodl o vině žalobce za uvedený přestupek příkazem ze dne 2. 1. 2023, který však byl v důsledku podání včasného odporu zrušen. V následně vedeném správním řízení se žalobce bránil tím, že měl za to, že rychlost nebyla změřena správně, jelikož nebyl dodržen návod k obsluze. Na snímku z měření jsou patrná svodidla, která mohla zapříčinit vznik rušivé reflexe, jež se projevuje několikanásobným změřením rychlosti. Žalobce též tvrdil, že vozidlo policie muselo při měření náhle brzdit nebo jiným způsobem náhle měnit směr jízdy, protože v opačném případě by se po dálnici nepohybovalo rychlostí pouze 86 km/h. Dále měl pochybnosti, zdali byla provedena tzv. zkouška radaru přes tacho. Žalobce též požadoval doložit, že byla ověřena přesnost měření po výměně pneumatik na policejním vozidle. Namítal i absenci důkazů o identifikaci měřícího zařízení a měřícího senzoru a dokladů o proškolení obsluhy radaru. Žádal rovněž ověřit použitou verzi softwaru. V posledku žalobce argumentoval, že judikatura chybně zaměňuje funkční principy radarových a laserových měřičů rychlosti, neboť u radarů nelze vycházet z toho, že v případě vyhotovení záznamu z měření nedošlo k žádné vadě měření rychlosti.
5. Městský úřad v návaznosti na žalobcovy námitky opatřil osvědčení zasahujících policistů o absolvování odborné přípravy pro obsluhu a údržbu rychloměru Ramer10 a provedl jejich výsledky. Dále si od policie vyžádal výpis z provozního deníku radaru, dle něhož byla před změřením rychlosti žalobcova vozidla provedena kontrola radaru přes tacho, a kontrolní záznam o provedené kontrole po výměně pneumatik u policejního vozidla.
6. Rozhodnutím ze dne 18. 10. 2023, č. j. MDOB 67779/2023/SLM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznal městský úřad žalobce vinným z výše specifikovaného přestupku a uložil mu pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V odůvodnění rozhodnutí nejprve v základu shrnul princip fungování radaru Ramer10 podle návodu k obsluze. Dále uvedl, že pokud by nastala jednoduchá reflexe, projevila by se tím, že se stabilní potenciální reflexní plocha zobrazí na důkazovém snímku s přiřazenou rychlostí a měřené vozidlo se na snímku vůbec nezobrazí nebo se vozidlo zobrazí v ne zcela

běžné poloze. K tomu však dle záznamu o změření vozidla ze dne 12. 12. 2022 nedošlo. Výpovědi zasahujících policistů potvrdily, že policejní vozidlo se pohybovalo konstantní rychlostí a k náhlé změně rychlosti nedošlo. Dle vyžádaných podkladů od policie byly též provedeny potřebné kontroly před započítáním měření (včetně té po výměně pneumatik u policejního vozidla s radarem). Příslušný dopravní inspektorát policie navíc disponuje pouze jedním radarem Ramer10 C č. 12/0031, který je zabudován ve stále stejném policejním vozu. Neobstojí proto pochybnosti o tom, zda v něm bylo zabudováno měřicí zařízení v. č. 12/0031. Doložená osvědčení prokazují, že zasahující policisté byli proškoleni k obsluze radaru. Ke změně softwaru městský úřad podotkl, že spolehlivost užitého rychloměru byla prokázána příslušným ověřovacím listem. Při změně či chybě softwaru, k čemuž ale nedošlo, by radar musel být opětovně ověřen. Městský úřad tak shledal, že přestupkové jednání žalobce bylo jasně zdokumentováno a prokázáno. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, rovněž konstatoval, že nesprávným užitím radaru by nemohlo dojít k samotnému změření vozidla a zjištění jeho rychlosti. Městský úřad se dále zabýval i materiální stránkou přestupku a odůvodněním výše uložené pokuty.

7. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uplatnil celou řadu námitek. Mimo jiné poukazoval na nepřezkoumatelnost a vnitřní rozpornost prvostupňového rozhodnutí.
8. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Zopakoval zjištění městského úřadu, přičemž neshledal žádné pochybení. Ke správnosti provedeného měření odkázal na rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2018, č. j. 4 As 152/2017-30, který se obdobně zabýval řádností měření rychlosti radarem Ramer10 C.

Obsah podání účastníků

9. Žalobce v žalobě uvádí, že správní orgány ve svých rozhodnutích vyšly z věcně chybných rozhodnutí NSS. Konkrétně odkazovaly na judikaturu, dle které je rychloměr Ramer10 C takové povahy, že v případě chyby v měření by neprovedl měření vůbec, resp. by nevyhotovil snímek vozidla s vyznačenou rychlostí. Městský úřad nadto odkazoval na rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, který se však týkal zcela jiného měřiče rychlosti, konkrétně laserového měřiče Micro Digi Cam LTI. Tyto rychloměry ale fungují na zcela odlišném fyzikálním principu a také v ověřovacím listu k laserovým zařízením není uvedeno, že obsluha musí dodržet návod k obsluze (oproti radarům jako je i Ramer10 C). Laserový měřič z velké části skutečně vyvrací vznik možné chyby, proto případné nedodržení návodu či špatné použití zařízení nebude mít za následek skrytě vadné měření. Tak tomu ale není u radarových zařízení. Z judikatury odkazované žalovaným pak nelze vytvářet precedenty ohledně funkčnosti zařízení Ramer10 C.
10. Za účelem prokázání svých tvrzení žalobce předkládá vadné výstupy radaru Ramer10 C s vytvořenými záznamy o přestupku, přestože jsou všechny tyto výstupy zatíženy jednoznačnými vadami vzniklými postupem v rozporu s návodem k obsluze. Právě proto je v ověřovacím listě stanovena podmínka postupu v souladu s příslušným návodem. Pokud bylo prokázáno, že postup obsluhy radaru nebyl souladný s návodem k obsluze, není měření platné, a to bez ohledu na jakoukoli judikaturu správních soudů. Byla-li ve věci žalobce prokazována správnost provedeného měření s odkazem na výše zmíněné judikáty, jsou

správním rozhodnutí nepřezkoumatelná pro nedostatečně odůvodnění.

11. Bylo namístě, aby policie, resp. správní orgán posoudily, že nejen podmínky pro výběr stanoviště měření nebyly pro měření ve věci žalobce splněny. Závěry správních orgánů jsou nesprávné a vyvrácené vadnými výstupy zařízení Ramer10 C. Jímí popsané efekty jsou jen jedny z možných nežádoucích dopadů na vizuální podobu snímku neplatného měření, a to pouze u jednoho druhu reflexe, nikoli nutné důsledky v každém případě. Takto lze poukázat na možnost dvojité reflexe či reflexe na trojitěm zrcadle. Navíc změřené vozidlo do anténního svazku zasahuje pouze menší levou zadní částí a pokrývá zcela okrajovou pravou část anténního svazku, přičemž z velké většiny se na snímku nachází svodidla, tedy objekt, který dle návodu k obsluze zvyšuje riziko vzniku reflexe. Jelikož se svodidla nacházela přímo v anténním svazku měřiče, nebyly podmínky pro výběr stanoviště pro měření splněny, a tedy ani dodržen návod k obsluze a podmínka stanovená v ověřovacím listu. Výstup z rychloměru je proto pro přestupkové řízení nepoužitelný.
12. Žalobce též odmítá tvrzení, že pokud správně proběhne interní verifikace (ověření výsledku) měření, je vždy nutné považovat měření za správné. Z návodu k obsluze se podává, že jde o kontrolu, zdali nedošlo k interní chybě měřidla, nikoliv o ověření, že nedošlo k nežádoucím efektům způsobených vnějšími vlivy (překážkami, vozidly, zakázanými předměty). Žalobce

závěrem argumentuje, že ani pozdější přezkoušení měřidla by nepřineslo žádný důkaz, jestli bylo měření v pořádku v okamžiku měření vozidla. Podle žalobce tak existují důvodné pochybnosti o tom, že se údajný přestupek skutečně stal, že byly naplněny podmínky pro správnost měření a že byl naplněn materiální aspekt údajného přestupku. Proto požaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

13. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Mínil-li žalobce vyvracet závěry ohledně funkčnosti zařízení Ramer10 C s odkazem na části návodu k obsluze, není žalovanému jasné, proč žalobce zůstává v rovině pouze verbální argumentace (bez dalších návrhů) a odkazu na předchozí rozhodovací praxi, která dle žalovaného není s to vyloučit žalobcovu odpovědnost za přestupek. Pokud jde o tvrzené nedodržení podmínek návodu k obsluze, žalovaný odkazuje např. na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 8. 2019, č. j. 75 A 23/2017-36, jehož závěry byly potvrzeny NSS. V citované věci nebyly shledány totožné žalobní námitky jako důvodné.
14. V replice žalobce dodává, že primárním cílem žaloby je zabránit používání chybných judikturních závěrů k prokázání správnosti provedeného měření, čímž se fakticky upouští od dokazování, zda měření proběhlo správně. Žalobce brojí proti nedostatečnému odůvodňování správnosti měření správních orgánů, které se opírají o vadná soudní rozhodnutí, jako tomu bylo v jeho věci. Žalobce svá tvrzení prokazuje vadnými výstupy radaru Ramer10 C a příslušnými pasážemi návodu k obsluze. Následně žalobce opakuje a zdůrazňuje již dříve uvedené. Závěrem soudu navrhuje, pokud by zvažoval potvrdit dřívější judikturní závěry, aby si vyžádal stanovisko společnosti Ramet a.s. vyrábějící zařízení Ramer10 C, předložil této společnosti zaslané vadné výstupy ze zařízení Ramer10 C a požádal ji o posouzení těchto měření ve vztahu k vydaným judikturním závěrům, alternativně aby se k věci vyjádřil nezávislý soudní znalec.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního

stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

16. Soud o věci rozhodl bez ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovým postupem žalobce souhlasil výslovně a žalovaný implicitně. Nařizovat jednání nebylo třeba ani za účelem dokazování, neboť si soud vystačil s obsahem správního spisu, z něhož vychází. Soud nepředvolal k podání svědecké výpovědi zasahující policisty, neboť ti již byli vyslechnuti v průběhu správního řízení a soud se nedomnívá, že by mohli sdělit skutečnosti nad rámec již zjištěného. Neprovedení dalších důkazních prostředků soud odůvodňuje v příslušné části odůvodnění níže.
17. Pro úplnost soud rovněž konstatuje, že žalovaného vyzval k doplnění zaslaného správního spisu o návod k obsluze k měřicímu zařízení, který nebyl v zaslaném spisovém materiálu zařazen. Nicméně v prvostupňovém rozhodnutí se na straně 4 uvádí, že součástí spisu je v listinné podobě i návod k obsluze k silničnímu rychloměru RAMER10 C. Rovněž dle protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 24. 1. 2023, č. j. MDOB 6004/2023/SLM, byl podkladem pro vydání rozhodnutí návod k obsluze tohoto měřicího zařízení. Za takové situace byl soud povinen žalovaného vyzvat, aby správní spis náležitě doplnil (viz rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2008, č. j. 1 Afs 7/2008-91). Žalovaný příslušný návod k obsluze doplnil podáním ze dne 17. 7. 2024, pročež z něj soud mohl při svém rozhodnutí vycházet. Z podání účastníků je rovněž zjevné, že jsou s ním náležitě seznámeni, neboť jím hojně argumentují.

Posouzení žalobních bodů

18. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť svou jízdou na dálnici překročil nejvyšší dovolenou rychlost (po odečtení odchylky) o 31 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu.
19. Vzhledem k vyznění žaloby soud úvodem věcného posouzení podotýká, že soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob (viz § 2 s. ř. s.). Řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí proto neslouží k tomu, aby se žalobce domáhal změny ustálené soudní judikatury, aniž by přihlížel ke konkrétním okolnostem případu a závěrům správních orgánů v jeho přestupkové věci. Žalobce ve svých podáních vícekrát zmiňuje, že se neztotožňuje s rozhodnutími správních soudů ohledně použitelnosti záznamů z měření radaru Ramer10 C, na která odkazovaly i správní orgány. Při přezkumu prvostupňového i napadeného rozhodnutí, která při soudním přezkumu tvoří jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012-48, bod 23), však soud dospěl k závěru, že správní orgány, zejména městský úřad, zcela konkrétně reagovaly na argumentaci vznesenou ve správním řízení. Městský úřad se nespokojil toliko s odkazem na judikaturu, ale řádně se s námitkami a důkazními návrhy žalobce zabýval, jak soud níže rozvede. Z toho důvodu soud konstatuje, že rozhodnutí správních orgánů nepovažuje za nepřezkoumatelná. Za takového stavu se žalobní argumentace do značné míry mívá s odůvodněním správních rozhodnutí, neboť její těžiště spočívá ve zpochybnění závěrů správních soudů ohledně měření radarem Ramer10 C, nikoli již ale v polemice s vlastními úvahami, které správní orgány při vypořádání námitek učinily.
20. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list

silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován (viz např. rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 155/2016-37, ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 As 255/2020-40).

21. Právě tyto podklady tvořily základ pro zjištění skutkového stavu i v nynější věci. Ve správním spisu je založeno oznámení přestupku ze dne 12. 12. 2022, záznam o přestupku z téhož dne obsahující rovněž údaje o provedeném měření a čitelnou fotografii předmětného vozidla zachyceného levou zadní částí v radarovém svazku měřiče a ověřovací list silničního rychloměru Ramer10 C č. 066/22 ze dne 11. 4. 2022 s koncem platnosti ověření dne 10. 4. 2023.
22. Uvedené podklady nelze pokládat za nezpochybnitelný důkaz, neboť nevylučují, že může dojít k poruše na měřicím zařízení nebo k chybnému měření v rozporu s návodem k obsluze. Ke zpochybnění výsledků měření nicméně nepostačují teoretické úvahy, nepodložené žádnou konkrétní skutečností, indikující možnost, že by měření mohlo být stiženo chybou. Výsledky měření, pokud by při jejich získávání nebyl dodržen stanovený postup, nemohou jako důkazy obstát, ke zpochybnění výsledku měření je však nezbytné, aby bylo dodržení postupu měření skutečně účinně zpochybněno (viz např. rozsudky NSS ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38, či ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 As 195/2018-46).
23. Žalobce se jmenované podklady, resp. řádnost měření, snažil zpochybnit několika námitkami, které soud shrnul v bodě 4. tohoto rozsudku výše. Městský úřad se s nimi přesvědčivě vypořádal v prvostupňovém rozhodnutí. Své úvahy rovněž opřel o relevantní důkazní prostředky. Soud se s jeho závěry ztotožnil. Z hlediska mezi soudního přezkumu, které žalobce žalobními body vymezil, pak účinně závěry městského úřadu nezpochybnil ani v odvolání, pročez žalovaný mohl napadené rozhodnutí aprobovat.
24. Žalobce konkrétně poukazuje na možnost vzniku reflexe, neboť jsou na záznamu z radaru zachycena i svodidla. Městský úřad tuto námitku posoudil na straně 4 prvostupňového rozhodnutí s odkazy na relevantní části návodu k obsluze měřicího zařízení Ramer10 C. Soud s městským úřadem souhlasí.
25. Z návodu k obsluze k zařízení Ramer10 C, z něhož ve správním řízení městský úřad i žalobce vycházeli, se na straně 11 podává, že „[v] anténním svazku $+10^\circ$ od osy antény se nesmí
nacházet
žádné

překážky, které by mohly zasahovat do anténní charakteristiky radarové hlavy a zapříčinit tak rušivé reflexe vysílaného signálu. K těm patří zvláště stromy, vysoká křoviska nebo tráva (zvláště mokrá), stožáry pouličního osvětlení, dopravní značky, informační tabule apod. Rušivá reflexe se projevuje vícenásobným měřením jednoho a téhož vozidla (na snímcích je pouze část změřeného vozidla nebo je snímek bez vozidla), případně radar vynechává měření, přestože je nastavena správná citlivost měřící jednotky.“ V návaznosti na to soud poznamenává, že z fotografie předmětného vozidla je patrné, že mezi anténou radaru a předmětným vozidlem se žádná překážka, jež by mohla způsobit rušivou reflexi, nenachází. Z tohoto důvodu proto k neplatnosti měření dojít nemohlo (viz rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 232/2017-40).

26. Poukazuje-li žalobce na zachycená svodidla, ani ta podle soudu reflexi vysílaného signálu

nezpůsobila. Návod k obsluze sice výslovně zmiňuje na straně 13, že tzv. jednoduchá reflexe může vzniknout na plochách, které se vyskytují rovnoběžně s jízdní dráhou, tj. např. od svodidel. Současně ale uvádí, že tento druh reflexe je snadno odhalitelný, neboť v jejím důsledku není na pořízeném snímku zobrazen žádný automobil, nebo je, ale nachází se v ne zcela běžné poloze (např. je zachycena jen jeho malá část – viz obr. 4b na straně 14 návodu k obsluze).

Ve věci žalobce však důkazní snímek vytvořený radarem Ramer10 C takovou vadou netrpí. Předmětné vozidlo je na něm viditelně zachyceno celé, a to v poloze, jež odpovídá správnému způsobu měření dle návodu.

27. Žalobce argumentuje, že předmětné vozidlo je na snímku v anténním svazku zachyceno pouze menší levou zadní částí. To však dle soudu není na závadu a plně to odpovídá výchozím podmínkám nastavení měření. Z šipky v levé spodní části snímku vyplývá, že radar byl nastaven tak, aby zachycoval vozidla na odjezdu (viz strana 73 návodu k obsluze). Na stranách 19 a 20 návodu k obsluze je popsáno, jak probíhá samotné měření. V první fázi počítač měřicí jednotky vyhodnotí, že do anténního svazku radarové hlavy vjelo vozidlo, zahájí měření a vyhodnotí rychlost a směr jízdy. Následně měřicí jednotka vyhledá v posloupnosti změřených hodnot takový úsek, kdy jsou vytvořeny podmínky pro maximální přesnost. Ve fázi ověření výsledku měřicí jednotka kontroluje další průběh signálu po změření rychlosti. Pokud se hodnota kmitočtu během průjezdu měřeného vozidla úsekem stanovené délky neliší od průměrné hodnoty o více než stanovenou chybu měření, je měření považováno za správné. V opačném případě je měření anulováno. Po úspěšném ověření následuje hledání konce vozidla a ukončení měření. Přitom platí, že **odjíždějící vozidla** jsou snímána až po ukončení celého cyklu měření a po zjištění konce vozidla.
28. Na základě shrnutého postupu měření je zjevné, proč bylo předmětné vozidlo kamerou zachyceno na konci anténního svazku. Jelikož byl radar nastaven na snímání odjíždějících vozidel, musel nejprve zjistit konec předmětného vozidla a až pak jej po proběhlém procesu změření zachytit. Proto je logické, že se v anténním svazku bude nacházet toliko zadní část předmětného vozidla. Také na straně 98 návodu k obsluze se předepisuje nastavení záběrového úhlu objektivu tak, aby vozidlo na odjezdu bylo zobrazeno včetně oblasti, **kdy vyjíždí z radarového svazku** (tj. přesně tak, jak je zachyceno předmětné vozidlo ve správním spisu). Naopak pokud by bylo měřicí zařízení nastaveno na snímání přijíždějících vozidel, bylo by předmětné vozidlo podle návodu k obsluze snímáno již po jeho vjezdu do anténního svazku. Žalobce tyto skutečnosti pomíjí a snaží se dovozovat podezřelé skutečnosti tam, kde nejsou. Fotografie předmětného vozidla proto nenásvědčuje tomu, že by mělo dojít k rušivé reflexi paprsku a v důsledku toho k neplatnému měření.
29. Na základě pořízeného snímku se dle soudu není možné ani domnívat, že by došlo k dvojité reflexi či k reflexi na trojitěm zrcadle. Na fotografii nejsou zřetelné žádné velkoplošné reflexní plochy (např. další projíždějící vozidla či větší kovové konstrukce), které návod k obsluze na stranách 14 a 15 zmiňuje jako příčiny vzniku těchto jevů. V obou případech navíc uvádí, že jsou tyto reflexe málo pravděpodobné pro nutnost naplnění vícera podmínek. Dvojitá reflexe se nadto projevuje naměřenou rychlostí v nerealistické výši, jelikož se počítá rychlost vozidla

jedoucího v protisměru s dvojitou rychlostí měřeného vozidla. Byť je dosažená rychlost 161 km/h (před odečtením odchylky 166 km/h) vysoká, nelze ji mít za nerealistickou. Navíc ze snímku lze zjistit, že policisté jeli s automobilem, v němž bylo nainstalováno měřicí zařízení, rychlostí 86 km/h (viz údaj na snímku pod naměřenou rychlostí žalobce). Z provádění měření vyplývá, že žalobce musel vůz policistů předjíždět, aby bylo předmětné vozidlo radarem změřeno, tj. žalobce musel jet zákonitě vyšší rychlostí než policejní vozidlo.

I tento fakt vylučuje, že by došlo ke dvojité reflexi, protože výsledná rychlost ovlivněná reflexí by vycházela z dvojité rychlosti předmětného vozidla, což přesahuje naměřenou hodnotu. Ze stejných důvodů očividně nedošlo ani k reflexi na trojitém zrcadle, jelikož se má typicky projevovat naměřením

dvojnásobné rychlosti oproti skutečné rychlosti měřeného vozidla (v takovém případě by žalobce musel jet rychlostí nižší než policisté, což ale nedává smysl vzhledem k tomu, že je předjížděl). Stejně tak ze snímku není patrné, že by pro její vznik byly splněny podmínky, protože spočívá v odrazu od kolmých za sebou stojících odrazových ploch. Ty na fotografii nelze pozorovat. Žalobce vyjma svodidel ani na jiné možné překážky, resp. odrazové plochy nepoukazoval.

30. Soud též musí zdůraznit, že policisté prováděli měření rychlosti za jízdy, což je v souladu s návodem k obsluze. Neobstojí proto argumentace žalobce, že místo měření zvolili chybně. Přistoupil-li by soud na žalobcův výklad, pak by bylo měření za jízdy v zásadě vyloučeno, neboť svodidla se nacházejí na valné většině dálnic. Je jistě pravdou, že v praxi mohou způsobit reflexi paprsku. Návod k obsluze je zmiňuje zejména jako příčinu jednoduché reflexe. Ta je ale snadno odhalitelná. Proto je soud přesvědčený, že policisté nepochybili, pokud měření prováděli na zachyceném místě. Z pořízené fotografie a naměřených hodnot lze totiž bezesporu usoudit, že k reflexi v projednávaném případě nedošlo.
31. Soud nadto opětovně odkazuje na rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 232/2017-40, v němž NSS nepovažoval měření za neplatné, přestože se dle žalobních tvrzení v okruhu $\pm 10^\circ$ od osy antény nacházela dopravní značka a kovový sloupek plotu (v dané věci byl rovněž použit radarový měřič, byť jiného typu). Pro NSS bylo rozhodující, že mezi rychloměrem a vozidlem se nenacházela žádná potenciální překážka, a reflexe tak nemohla mít vliv na zobrazení měřeného vozidla. Podstatné bylo, že se na fotografii nacházela celá přední část automobilu, který byl největším a jediným pohybujícím se kovovým předmětem v radarovém svazku.
32. Obdobně lze tyto závěry vztáhnout na případ žalobce, neboť jeho vozidlo je na snímku zobrazeno celé, tj. nikoli vadně, jako by tomu bylo u jednoduché reflexe (buď by na snímku vůbec nebylo, či by se nacházelo v ne zcela běžné poloze – jiné důsledky navzdory žalobním námitkám návod k obsluze nezmiňuje), a současně okolnosti nesvědčí o tom, že by k reflexi došlo. Z toho důvodu soud nemá snímek z měření za nepoužitelný. Ověřovací list č. 066/22 skutečně hovoří o tom, že radar lze používat za dodržení návodu k obsluze. V souladu s ním městský úřad snímek vyhodnotil a posoudil, zdali k reflexi došlo či nikoli. Sama přítomnost svodidel na snímku neplatnost měření ještě nezpůsobuje, neboť bylo dostačujícím způsobem osvětleno, že neměla vliv na validitu měření. Pravidlo na straně 11 návodu k obsluze, na které se žalobce mimo jiné odkazuje, slouží k vyloučení příčin vzniku rušivých reflexí. Pokud není pochyb o tom, že k reflexím nedošlo, nevidí soud důvod pro vyslovení neplatnosti měření.
33. Přesvědčivým způsobem městský úřad reagoval i na další námitky žalobce. Na základě

výpovědí policistů konstatoval, že se jejich vůz s radarem pohyboval konstantní rychlostí. Pprap. Michael Bašík výslovně vypověděl, že standardně jezdí rychlostí 90 km/h, což odpovídá rychlosti policejního automobilu 86 km/h podle záznamu z měření, tudíž nezrychloval, nebrzdil ani náhle neměnil směr. Dále městský úřad opatřil záznamy z provozního deníku

radaru a kontrolní záznamy, které prokazují provedení kontrol před zahájením měření v den spáchání přestupku žalobcem i kontrolu správnosti měření po výměně pneumatik u služebního vozu. Jelikož příslušný dopravní inspektorát disponoval pouze jedním radarem Ramer10 C č.12/0031, který je zabudován ve stále stejném vozidle, nemohly obstát námitky stran toho, zda byly splněny podmínky v ověřovacím listu. V řízení též byla doložena osvědčení zasahujících policistů o absolvování odborné přípravy k obsluze použitého radaru, což podle soudu přispívá k závěru, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Jako neopodstatněná byla vyhodnocena i námitka ohledně softwaru radaru, neboť k němu byl vydán ověřovací list č. 066/22 s platností do 10. 4. 2023, tj. i v době spáchání přestupku.

34. Z výše uvedeného je zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí neustalo jen na argumentaci rozhodnutím NSS, ale že zcela důsledně vypořádává jednotlivé námitky. Za takové situace nebylo na závalu, že žalovaný následně odkázal na rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2018, č. j. 4 As 152/2017-30, neboť městský úřad vyvrátil, že by neplatnost měření způsobily vady namítané žalobcem. Odkazovaný rozsudek NSS a mnohá další rozhodnutí (viz rozsudky NSS ze dne 17. 8. 2016 č. j. 7 As 309/2015-51, ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 192/2017-39, ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018-37, ze dne 18. 9. 2018, č. j. 7 As 293/2018-19, ze dne 17. 10. 2018, č. j. 7 As 303/2017-39, a ze dne 26. 2. 2021, č. j. 4 As 283/2020-21) vycházejí u radaru Ramer10 C z toho, že v případě, pokud by úspěšně neproběhly interní testy a verifikace, snímek by byl anulován, nedošlo by k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení a ani k jeho uložení. Správní spis obsahuje snímek s údajem o rychlosti předmětného vozidla, fáze ověření výsledku proto musela proběhnout úspěšně. Žalobce sice tuto judikaturu NSS zpochybňuje. Nicméně žalobcovy konkrétní žalobní námitky nejsou důvodné, proto lze uvedenou judikaturu použít minimálně v tom rozsahu, v jakém dopadá i na ostatní případné chyby měření. Jinak řečeno, v projednávané věci neplatnost měření nezpůsobila reflexe paprsku a ani jiné vady, které by jinak bránily provedení interní verifikace měření.
35. Žalobce nadto nemístně paušalizuje a odhlíží od specifických skutkových okolností každého případu. Rozsah soudního přezkumu je ovládán dispoziční zásadou, a je tedy na žalobci, aby svými námitkami vymezil meze, v nichž se soud při přezkumu správních rozhodnutí může pohybovat. Záleží na účastnících řízení, do jaké míry účinně zpochybní zjištění a podklady správních orgánů. Například ve výše uvedeném rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 7 As 303/2017-39, NSS uvedl, že žalobce v průběhu správního řízení žádný z podkladů pro rozhodnutí nezpochybnil (viz bod 26). Za takové situace nelze správním orgánům či soudům vyčítat, že vyjdou z fotografického snímku z radaru, který nevzbuzuje žádné pochybnosti, a podrobně nezkoumají každou eventualitu, jež by mohla nastat. Ve věci žalobce se však správní orgány jeho námitkami řádně zabývaly a na podporu své argumentace odkázaly na ustálenou judikaturu NSS.
36. Je pravdou, že městský úřad odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, jenž se zabýval laserovým rychloměrem, tj. měřičem fungujícím na odlišném principu (tato skutečnost je nesporná, protože soud neprováděl dokazování ověřovacím listem

laserového měřiče, u něhož není výslovně uvedena podmínka dodržení návodu k obsluze). Avšak s ohledem na přiléhavé vypořádání žalobcových námitek, neměla tato skutečnost vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Z prvostupňového rozhodnutí rovněž bezpečně plyne, že městský úřad své závěry primárně založil na zjištěních z návodu k obsluze. Citovaný rozsudek zmínil toliko podpůrně. Tato skutečnost proto nemohla založit nepřezkoumatelnost či vnitřní rozpornost prvostupňového rozhodnutí, jak žalobce v odvolání namítal. Žalovaný následně již v napadeném rozhodnutí argumentoval relevantní judikaturou a správně odmítl námitky nepřezkoumatelnosti a rozpornosti úvah městského úřadu.

37. Soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování žalobcem dokládanými vadnými výstupy radarového zařízení Ramer10 C, neboť obdobné snímky se nacházejí již ve správním spisu. Soud k nim konstatuje, že musejí být posuzovány individuálně, přičemž z přiložených výrokových částí rozhodnutí nelze seznat přesné důvody, proč byla řízení o přestupku zastavena. Soud nevylučuje, že snímek mohl být pořízen, i když došlo k určité vadě. Ostatně návod k obsluze sám zmiňuje, že například u jednoduché reflexe se vozidlo nemusí na pořízeném snímku nacházet vůbec.

Nicméně ve věci žalobce soud u záznamu z měřicího zařízení žádnou vadu neshledal, jak vysvětlil výše. Proto mohl být v projednávané věci podkladem pro vydání rozhodnutí o vině žalobce za spáchaný přestupek.

38. Soud neshledal důvod, aby si vyžádal stanovisko společnosti Ramet a.s. vyrábějící zařízení Ramer10 C, předložil této společnosti zaslané vadné výstupy ze zařízení Ramer 10 C a požádal ji o posouzení těchto měření ve vztahu k vydaným judikturním závěrům, alternativně aby se k věci vyjádřil nezávislý soudní znalec. Předně žalobce učinil tyto návrhy pouze pro případ, kdy by soud hodlal vyjít jen z judikturních závěrů, které žalobce sporuje. Nicméně správní orgány i soud se žalobcovými námitkami konkrétně zabývaly, aniž by svá rozhodnutí postavily výhradně na závěrech dosavadní judikatury. Dále pak s ohledem na shora uvedené skutečnosti nevznikly v řízení důvodné pochybnosti o správnosti měření rychlosti vozidla žalobce, a proto zde nebyl žádný důvod k doplnění dokazování znaleckým posudkem či vyjádřením výrobce radaru za účelem ověření řádné funkce rychloměru, jímž bylo toto měření uskutečněno, případně k ověření validity měření či vad záznamu z rychloměru (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 As 2/2014-26).
39. Soud shrnuje, že správní orgány shromáždily takovou sadu důkazů, která s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že se žalobce příslušného přestupku (skutku) dopustil. Jedná se o oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii předmětného vozidla a údaje o provedeném měření, ověřovací list silničního radarového rychloměru, záznamy o provedených kontrolách, svědecké výpovědi zasahujících policistů a osvědčení o jejich odborné způsobilosti k obsluze radaru. Ty vzhledem k námitkám žalobce ve správním řízení plně postačují pro vyslovení viny za vytýkaný přestupek. Soud proto nemá žádné pochybnosti o tom, že žalobce přestupek spáchal a že měření proběhlo bezvadně, a to radarem s platným ověřením. Soud tedy nemá důvod pochybovat o skutkovém stavu, jak jej správní orgány zjistily.
40. Soud nepřehlédl zmínku v závěru žaloby, že lze mít důvodné pochybnosti též o naplnění materiální stránky přestupku. Nicméně žalobce setrval jen na tomto obecném tvrzení, aniž by jakkoliv se správními orgány polemizoval. Ty přitom materiální stránku přestupku

posoudily (viz strany 7 a 8 prvostupňového rozhodnutí a stranu 4 napadeného rozhodnutí) a soud se s nimi ztotožňuje. Žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost nikoli bagatelně, přičemž je nerozhodné, zda došlo k ohrožení konkrétních účastníků silničního provozu. Vysoká rychlost prodlužuje brzdovou dráhu vozidla, v důsledku čehož mohou vznikat nebezpečné a ohrožující situace. Provoz na dálnici je obecně rychlejší a vyžaduje, aby řidič byl schopen reagovat na situace, jež nastávají i nečekaně. Při takto vysoké rychlosti se však obecně snižují reakční schopnosti řidiče (byť do té doby mohl být provoz i mírný a bezproblémový). Městský úřad jako k přitěžujícím okolnostem přihlédl k tomu, že žalobce spáchal přestupek v noci a za přítomnosti sněhové pokrývky. Tyto okolnosti zvyšují riziko kolize a nebezpečnost a závažnost žalobcova jednání. I tuto otázku proto správní orgány vyhodnotily správně.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně procesně úspěšný, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení, které by se vymykaly běžné úřední činnosti, nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. srpna 2024

JUDr. Věra Šimůnková v. r.
soudkyně

